פני רבי חייא (ג) טמא והוא מטורע לין לטולין ולכלן ולכלן לפי שזה לפני ביאת מים וזה לאחר ביאת מים נזיר טהור והוא מטורע נמי לין לטולין ולכלן ולכלן שמטורע מגלח לפני ג) זריקה דמים: **כני רמי בר חמא פני מרבע תגלחות**. דקתמר עלה ומגלח ד' תגלחות מי אמר משום מצוה תורה אור

תני רבי חייא זה לפני ביאת מים (חיים) וזה לאחר ביאת מים, זה לפני זריקת דמים וזה לאחר זריקת דמים: שתגלחת הנגע וכו': בעי רמי בר חמא הני ארבע תגלחות דקאמר משום מצוה אי משום אעבורי שיער טומאה, למאי נפקא מינה? לעבורי *בנשא אי אמרת משום מצוה, לעבורי בנשא לא, ואי אמרת משום אעבורי שיער טומאה אפילו סביה נשא נמי, מאי? אמר רבא ת"ש ומגלח ארבע תגלחות אי סלקא דעתך משום אעבורי שיער טומאה אפילו בשלש נמי סגיא ליה, שמע מינה משום מצוה שמע מינה:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים אין להם נזירות: הטובדי כוכבים שנדרו בנזירות אין נזירות חלה עליהן ומותרין לגלח ולשתות יין וליטמא למתים: **תומר בנשים מבעבדים שסוף כופה אם עבדו**. שהעבד שנדר בנזיר יכול רבו לכופו לשתות ביין אבל אשתו שנדרה בנזיר אינו יכול לכופה (ג) ואין שנדרה ושמעו) לה ולא היפר לה שוב אינו יכול להפר: **גמ' קסני סכופים**. אין חייבין בנזירות אבל הנשים והעבדים חייבין: **דס"ל דכר אל בני ישראל**. אינו לו אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר וגו' ז) בני ישראל נדרין ואין העובדי כוכבים נדרין: **ואמרת אליבא**. אינו לו אשה לרבות את העבדים שיש להן נזירות: **עבדים נמי לי**. לרבויי קרא שיש להן נזירות: **מא אמרת**. במס' *קדושין כל מלוה שהאשה חייבת בה כו' וכיון שהאשה חייבת בנזירות דכתיב אינו לו אשה אינו מדבר להן נמי עבדים: **שאני הכא**. גבי נזירות דאין לו אותו אמיתת העבדים מקוייבי בנזירות, משום דאמר קרא לענין נזירות אינו אלא בנזירות) לאסור איסור כו' קמ"ל ואמרת אליבא לרבות את העבדים: **ואין העובדי כוכבים מעריכין**. שאם אמר ערכי עלי לא אמר כלום: **יכול לא יהו נערכין**. שאם אמר ישראל ערך (ג) ח) (זה) עובד כוכבים גבעלי אלא יהו בדבריו כלום: **תלמוד לומר**. אינו לו אשה כי יפליא נדר בערכך נפשות לה' דאינהו בכלל ערך ונותן ערכו כפי שבועתו של עובד כוכבים (ד) הכא נמי גבי נזירות ליהוי עובדי כוכבים בתורת נזירות דאם אין נזירין להביא קרבן דכתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים (ליהוי) בהו אינו דליהוי נזירים אבל לא מביאין קרבן כדלקמן: **שאני הכא**. גבי נזיר ב) מה שאינו בתורת נזיר כלל דאמר קרא לאהיו

ולאמר ביין ובטומאה ת"ל אינו דהכי נמי אמר הש"ס בסמוך: **למאי** אינמא לענין ירושה. דסתם מקום שנאמר בו אב לענין ירושה: **מי** שמוזהר על כיבוד [אב]. אבל עובד כוכבים לא מוזהר: **מידי** [בנזיר כבד] אבין כתיב ונעיל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמאן

יצא

תא שמע ומגלח ארבע תגלחות ש"מ משום מצוה ש"מ: אי מפרשים דדייק מדסולל אותם ביחד ת"ל דמיין אהדדי והולהו בתער אף השלישית שהיא לספק נזיר טמא) גם יש ספרים כתוב ואי ס"ד משום עיבורי טומאה אפילו בג' ממי מייתי והלא בכל התגלחות יש להסתפק אי במטורע לו בנזיר טהור אף בשלישית ואמאי ס"ל דתנא"ג דבתגלחת שלישית אינה צריכה תער מ"מ אם לא היה תגלחת נזיר עדיין לא היה מוחר מוחר: **אמר מר** [בנזיר כבד] אבין כתיב ונעיל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמאן

הדרן עלך שני נזירים

הכותים אין להם נזירות: הטובדי כוכבים שנדרו בנזירות אין נזירות חלה עליהן ומותרין לגלח ולשתות יין וליטמא למתים: **תומר בנשים מבעבדים שסוף כופה אם עבדו**. שהעבד שנדר בנזיר יכול רבו לכופו לשתות ביין אבל אשתו שנדרה בנזיר אינו יכול לכופה (ג) ואין שנדרה ושמעו) לה ולא היפר לה שוב אינו יכול להפר: **גמ' קסני סכופים**. אין חייבין בנזירות אבל הנשים והעבדים חייבין: **דס"ל דכר אל בני ישראל**. אינו לו אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר וגו' ז) בני ישראל נדרין ואין העובדי כוכבים נדרין: **ואמרת אליבא**. אינו לו אשה לרבות את העבדים שיש להן נזירות: **עבדים נמי לי**. לרבויי קרא שיש להן נזירות: **מא אמרת**. במס' *קדושין כל מלוה שהאשה חייבת בה כו' וכיון שהאשה חייבת בנזירות דכתיב אינו לו אשה אינו מדבר להן נמי עבדים: **שאני הכא**. גבי נזירות דאין לו אותו אמיתת העבדים מקוייבי בנזירות, משום דאמר קרא לענין נזירות אינו אלא בנזירות) לאסור איסור כו' קמ"ל ואמרת אליבא לרבות את העבדים: **ואין העובדי כוכבים מעריכין**. שאם אמר ערכי עלי לא אמר כלום: **יכול לא יהו נערכין**. שאם אמר ישראל ערך (ג) ח) (זה) עובד כוכבים גבעלי אלא יהו בדבריו כלום: **תלמוד לומר**. אינו לו אשה כי יפליא לנדור נדר בערכך נפשות לה' דאינהו בכלל ערך ונותן ערכו כפי שבועתו של עובד כוכבים (ד) הכא נמי גבי נזירות ליהוי עובדי כוכבים בתורת נזירות דאם אין נזירין להביא קרבן דכתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים (ליהוי) בהו אינו דליהוי נזירים אבל לא מביאין קרבן כדלקמן: **שאני הכא**. גבי נזיר ב) מה שאינו בתורת נזיר כלל דאמר קרא לאהיו

ולאמר ביין ובטומאה ת"ל אינו דהכי נמי אמר הש"ס בסמוך: **למאי** אינמא לענין ירושה. דסתם מקום שנאמר בו אב לענין ירושה: **מי** שמוזהר על כיבוד [אב]. אבל עובד כוכבים לא מוזהר: **מידי** [בנזיר כבד] אבין כתיב ונעיל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמאן

הדרן עלך שני נזירים

הכותים אין להם נזירות: הטובדי כוכבים שנדרו בנזירות אין נזירות חלה עליהן ומותרין לגלח ולשתות יין וליטמא למתים: **תומר בנשים מבעבדים שסוף כופה אם עבדו**. שהעבד שנדר בנזיר יכול רבו לכופו לשתות ביין אבל אשתו שנדרה בנזיר אינו יכול לכופה (ג) ואין שנדרה ושמעו) לה ולא היפר לה שוב אינו יכול להפר: **גמ' קסני סכופים**. אין חייבין בנזירות אבל הנשים והעבדים חייבין: **דס"ל דכר אל בני ישראל**. אינו לו אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר וגו' ז) בני ישראל נדרין ואין העובדי כוכבים נדרין: **ואמרת אליבא**. אינו לו אשה לרבות את העבדים שיש להן נזירות: **עבדים נמי לי**. לרבויי קרא שיש להן נזירות: **מא אמרת**. במס' *קדושין כל מלוה שהאשה חייבת בה כו' וכיון שהאשה חייבת בנזירות דכתיב אינו לו אשה אינו מדבר להן נמי עבדים: **שאני הכא**. גבי נזירות דאין לו אותו אמיתת העבדים מקוייבי בנזירות, משום דאמר קרא לענין נזירות אינו אלא בנזירות) לאסור איסור כו' קמ"ל ואמרת אליבא לרבות את העבדים: **ואין העובדי כוכבים מעריכין**. שאם אמר ערכי עלי לא אמר כלום: **יכול לא יהו נערכין**. שאם אמר ישראל ערך (ג) ח) (זה) עובד כוכבים גבעלי אלא יהו בדבריו כלום: **תלמוד לומר**. אינו לו אשה כי יפליא לנדור נדר בערכך נפשות לה' דאינהו בכלל ערך ונותן ערכו כפי שבועתו של עובד כוכבים (ד) הכא נמי גבי נזירות ליהוי עובדי כוכבים בתורת נזירות דאם אין נזירין להביא קרבן דכתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים (ליהוי) בהו אינו דליהוי נזירים אבל לא מביאין קרבן כדלקמן: **שאני הכא**. גבי נזיר ב) מה שאינו בתורת נזיר כלל דאמר קרא לאהיו

ולאמר ביין ובטומאה ת"ל אינו דהכי נמי אמר הש"ס בסמוך: **למאי** אינמא לענין ירושה. דסתם מקום שנאמר בו אב לענין ירושה: **מי** שמוזהר על כיבוד [אב]. אבל עובד כוכבים לא מוזהר: **מידי** [בנזיר כבד] אבין כתיב ונעיל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמאן

יצא